

en færdig pakke med en løsning, som er en 8-punkts-plan, hvor man bare kan starte ved punkt 1 og så slutte ved punkt 8, og så er alt godt og lykkeligt. Det er et forsøg på konstruktivt at sige, hvad det er for kræfter, man bør støtte, hvordan man bør støtte dem, og hvordan man bør agere, hvis vi skal prøve at bevæge os væk fra den ekstremt ulykkelige situation, som Irak er i i øjeblikket.

Den 21. februar 2007 annoncerede statsministeren, at den danske bataljon i Irak skal trækkes hjem. Det er et skridt i den rigtige retning. Ja, det er jo en sejr for fredsbevægelsen, og selv om man vælger at sende nogle flere mand ned inklusive nogle overvågningshelikoptere, så ændrer det ikke ved, at det er en sejr.

Det understreger også, at jo mere man begynder at trække tropperne hjem, desto mere kommer diskussionen på banen: Hvad skal der ske, når tropperne rent faktisk er trukket ud? Og selv om der har været meget kritik af Enhedslistens forslag her i dag, ganske ubegrundet synes jeg, så ændrer det ikke ved, at man på et tidspunkt bliver nødt til at forholde sig til, at den nuværende genopbygningsstrategi, som man fører, er en fejltagelse; at den har slået fejl, og at der skal helt andre boller på suppen. Den diskussion bliver stadig mere presserende, jo mere det kommer på dagsordenen, at de udenlandske tropper skal trækkes hjem fra Irak.

Danmark har en forpligtelse til at rydde op efter sig. Danmark har et medansvar for genopbygningen af Irak. Vi har været med til at smadre Irak, et land, hvor også 655.000 irakere er døde på grund af krigen, og vi har en del af ansvaret for, at Irak i dag er kastet ud i borgerkrig.

I Enhedslisten gør vi os ingen naive forhåbninger. Sådan som situationen ser ud nu i Irak, er det helt ekstremt dystert, og vores analyse er, at der i øjeblikket er to måder, situationen kan udvikle sig på i Irak.

Den ene er, at man trækker tropperne ud, og så bliver det rigtig slemt. Så bliver der rigtig meget kaos, og der bliver endnu mere vold, endnu mere død, endnu mere ødelæggelse, end der er i dag.

Den anden mulighed er, at man venter med at trække tropperne ud for alligevel at blive nødt til at trække dem ud. Og så vil det gå endnu værre end ved det første scenarie.

Der er ingen tvivl om, uanset hvordan man vender og drejer det, at de udenlandske troppers tilstedeværelse ikke er en del af løsningen. De er en del af problemet, og i de 4 år, som kri-

gen har været i Irak, er situationen blevet stadig værre og er endt der, hvor den er i dag.

Hvad angår eventyret om, at det skulle gå så fantastisk godt i det sydlige Irak, nede i Basra, hvor de danske soldater er udstationeret indtil august, har det jo altid været et eventyr, som har haft meget lidt med virkeligheden at gøre. Det har jeg også påpeget gentagne gange i de Irak-debatter, vi har haft her i Folketinget, når statsministeren, udenrigsministeren, hr. Troels Lund Poulsen og andre fra Folketingets talerstol har fortalt, hvordan alting går meget bedre, hvordan tingene går fremad, hvordan Irak bevæger sig mod et demokratisk samfund.

Der må man bare konstatere, at det hele tiden har været forkert, men det bliver jo også endnu en gang understreget af de artikler, som man kan læse i dagens Information. De refererer til en artikel i The Guardian, hvor The Guardian-journalisten kommer til Basraområdet og hilser på en anonym general, som møder journalisten med ordene: Velkommen til Teheran.

Kl. 17.40

Det er jo et udtryk for, at også i Basraområdet har shiamuslimske militser kunnet opruste i ly af den danske militære tilstedeværelse. Det, man har fået, er ikke en irakisk administration. Det, man har fået, er ikke nogle irakiske lokale myndigheder. Det, man har fået, er en lang række shiamilitser, som har delt rovet mellem sig, og som fører krig mod hinanden, når den interne magtbalance er truet.

Er det virkelig det Irak, som vi er sendt derned for at skabe? Det synes jeg ikke. Var det virkelig det Irak, som man tænkte man skulle skabe, da man sendte de danske soldater derned? Det tror jeg ikke. Er det ikke et tegn på, at den militære tilstedeværelse, man har haft, og de soldaters liv, som er blevet spildt på det her, har været forgæves, medmindre man da synes, at det er et smukt og godt Irak, at man overdrager magten til konkurrerende shiamilitser, som forpuster hverdagen for almindelige mennesker i Irak?

Sagen er, at krigen har været ulykkelig. Man har løftet låget på Pandoras æske, og så er tingene kommet ud af kontrol. Og man skal ikke gøre sig nogen naive forhåbninger om, at det meget hurtigt bliver bedre. Men det tidspunkt, hvor man kan gå i gang med en reel genopbygning af Irak, må jo komme på et eller andet tidspunkt, og Enhedslisten er så kommet med nogle forslag til, hvordan vi ud fra et venstreorienteret internationalistisk udgangspunkt mener at man bør